

Arrest

nr. 218 756 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 december 2018 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. MISSEGHERS *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 28 juli 2011 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 29 juli 2011 om internationale bescherming. Op 30 april 2013 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 112 833 van 25 oktober 2013 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

1.2. Op 26 mei 2014 verzoekt verzoeker een tweede keer om internationale bescherming. Omdat verzoeker geen gevolg gaf aan de oproeping om zich aan te bieden, wordt op 24 juni 2014 de afstand van zijn asielaanvraag vastgesteld.

1.3. Op 14 april 2016 verzoekt verzoeker een derde keer om internationale bescherming. Nadat het verzoek op 18 mei 2016 in overweging wordt genomen, beslist de commissaris-generaal op 24 oktober 2018 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. K. R. K. (...), heeft de Afghaanse nationaliteit en bent Pashtou van origine. U bent geboren in het dorp Gharak gelegen in het district Sayed Karam, dat op zijn beurt is gelegen in de provincie Paktya. U ging tien jaar naar school en spreekt Pashtou, Dari, Engels en een beetje Nederlands. In het jaar 2010 huwde u met uw vrouw B. (...).

U ontvluchtte Afghanistan in april 2010 en kwam aan in België op 28 juli 2011 waar u de volgende dag op 29 juli 2011 asiel aanvraag. U verklaarde toen het volgende:

Uw huidige problemen vinden hun oorsprong in uw deelname aan de Afghaanse burgeroorlog begin jaren negentig. U was toen achttien à negentien jaar en werd lid van Hezb-e-Islami. In die hoedanigheid vocht u, samen met uw vader en uw oom, tegen onder andere Jamiaat-e-Islami en Ittihad-e-Islami. Toen de taliban aan de macht kwam en Hezb-e-Islami zich aan hen overgaf kon uw vader ontsnappen naar Iran. Toen u probeerde te ontsnappen aan de taliban werd u echter gewond. De taliban liet u door bemiddeling van enkele leden van Hezb-e-Islami, die ondertussen overgestapt waren naar de taliban, vrij om uw wonden te verzorgen. De leden die voor uw welzijn bemiddeld hadden, stonden waarborg voor uw terugkeer naar de taliban. Nadat uw wonden verzorgd waren, sloot u zich terug aan bij de taliban. U ging mee naar het front in het noorden van Afghanistan. In 1998 keerde uw vader terug uit Iran om samen aan uw zijde te vechten met de taliban. Hij sloot zich aan bij het front in het district Bagram. Rond 2001 werd u samen met uw vader gevangen genomen in de stad Kunduz en getransporteerd naar de gevangenis in Shiberghan. U werd twee jaar lang vastgehouden maar kon via een Turkmeense bewaker een boodschap uitsturen naar Mullah J. (...) die vroeger bij Hezb-e-Islami had gezeten. Via deze persoon werd u vrijgelaten en kon u terug naar uw geboortedorp.

Na een maand en twintig dagen liep uw vader in een hinderlaag. U verklaarde niet te weten wie de hinderlaag heeft uitgevoerd of waarom ze uw vader viseerden. Twee maanden later werd u beschoten op de terugweg van de moskee door onbekenden. U ontvluchtte Afghanistan naar het Verenigd Koninkrijk en diende een asielaanvraag in op 16 juni 2004. Uw aanvraag werd echter geweigerd en op 16 augustus 2006 werd u naar Afghanistan gerepatrieerd. U was nog aan het vliegen toen een immigratie officier u meldde dat u ten onrechte werd gerepatrieerd. Aangekomen in Kaboel moest u naar Pakistan gaan om uw visum te regelen. Nadat u het visum had gekregen kon u terug naar het Verenigd Koninkrijk om uw asielaanvraag opnieuw op te volgen. Voor dat alle papieren in orde waren, moest u echter nog een drietal weken in uw geboortedorp verblijven bij uw oude moeder. U verklaarde die periode niet te zijn buitengekomen uit vrees. In oktober 2006 keerde u dan terug naar het Verenigd Koninkrijk.

Op 3 maart 2010 werd u opnieuw gerepatrieerd naar Afghanistan. U had geen andere keuze dan naar uw geboortedorp terug te keren. Buiten het dorp, waar enkel verwanten van u wonen, wist niemand dat u terug in het land was. U wou dit zo houden uit vrees voor de taliban die bij het aanhoren van uw aanwezigheid u zouden willen rekruteren omwille van uw mujahedeem-verleden en uit vrees voor uw politieke tegenstanders uit het verleden. Behalve een bezoek aan de begraafplaats bleef u omwille van deze reden thuis.

Een maand na uw terugkeer huwde u met B. (...). U gaf een feest voor alle dorpeelingen. U vermoedt dat er onder de dorpeelingen informanten van de taliban waren want twee weken na het huwelijk kwam Mullah A. (...) langs. Hij vroeg u om een groep taliban-leden te leiden net zoals u in het verleden gedaan had. U bedankte voor de eer en deelde mee dat uw mujahedeem-periode voorbij was. Mullah A. (...) bracht deze boodschap over aan zijn commandant. Een week na het bezoek van Mullah A. (...) kreeg u een brief van de taliban om u opnieuw aan te moedigen deel te nemen aan de strijd. Ze vroegen u om hen op te zoeken zodat jullie persoonlijk konden spreken. U vermoedde dat ze u niet meer naar huis

zouden laten gaan en u zouden dwingen zich aan te sluiten bij de taliban. Nadat u Afghanistan had ontvlucht, kwamen enkele burgers een drietal keer vragen naar u bij uw familie.

Bij uw asielaanvraag in België op 29 juli 2011 stelt u bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen gedood te worden door de taliban of uw politieke vijanden uit het verleden. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara, uw lidkaart van Hezb-e-Islami, een studentenkaart, een brief van de taliban, een document van de UK border Agency en twee verzendingsorders voor. Op 30 april 2013 werd de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof gehecht werd aan uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 112 833 van 25 oktober 2013 weigerde de Raad u eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 26 mei 2014 diende u een nieuwe asielaanvraag in. Op 26 april 2014 werd de afstand van uw asielaanvraag vastgesteld omdat u geen gevolg gaf aan de oproeping om zich aan te bieden.

Uit de gegevens van de databank Eurodac blijkt dat uw vingerafdrukken op 16 juli 2014 werden genomen in Brindisi, Italië.

Op 14 april 2016 diende u in België een nieuwe asielaanvraag in. U verklaarde dat uw vrouw en uw oom vermoord werden voor u de tweede keer in België asiël aanvraag. U verklaarde dat ze vermoord werden omwille van uw problemen met de taliban. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een dreigbrief van de taliban, een klacht bij de politie en een antwoord door de politie op die klacht. Verder legt u nog artikel neer omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U slaagde er niet in het CGVS er alsnog van te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. Zo verklaart u dat uw vrouw en oom vermoord zijn omwille van uw problemen met de taliban (Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15 en CGVS 30 november 2017, 4) en dat uw problemen dus nog steeds actueel zijn. In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er aan uw beweerde problemen met de taliban geen geloof werd gehecht. U heeft deze beslissing aangevochten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die tot dezelfde conclusie kwam. Aangezien u in het kader van onderhavige derde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als ongeloofwaardig werden beschouwd, mag van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asiëlprocedures incorrect is. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt. U bouwt immers enkel voort op uw asiëlrelaas, dat reeds als ongeloofwaardig werd beschouwd door het CGVS en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U brengt geen elementen aan die doen besluiten dat deze appreciatie niet correct was. Aangezien er geen geloof werd gehecht aan uw problemen met de taliban, kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat uw familieleden vermoord zijn omwille van de problemen die u met de taliban kende. Het louter herhalen van de asielmotieven die eerder al door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden, volstaat niet om de beoordeling hieromtrent te wijzigen.

Als u gevraagd wordt of u nog andere reden heeft voor uw nieuwe asielaanvraag roept u in dat u nu reeds zeven of acht jaar hier bent en de cultuur en taal kent en dat dit het moeilijker maakt om terug te keren naar Afghanistan (CGVS 30 november 2017, 6). Daar uw eerste asielaanvraag definitief werd afgewezen bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 25 oktober 2013 is het uw eigen keuze geweest om uw verblijf in België, zonder geldige verblijfstitel, verder te zetten. Dat u hierdoor de taal en cultuur kent is geen element dat maakt dat u nood heeft aan internationale bescherming zoals geformuleerd in de Conventie van Geneve of de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt bij uw derde asielaanvraag verschillende documenten voor, nl. een dreigbrief van de taliban, een klacht bij de politie en een antwoord door de politie op die klacht. Documenten kunnen echter enkel geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde. De krantenartikels die u voorlegt hebben geen betrekking op u of uw asielrelaas, maar gaan over veiligheidsincidenten in Afghanistan. Ze zijn dan ook niet bij machte om uw asielrelaas te ondersteunen.

Daarnaast wil het CGVS nog opmerken dat uw houding tegenover de asielprocedure niet verenigbaar met het koesteren van een reële vrees op vervolging of lopen van een reëel risico op ernstige schade. U diende immer op 26 mei 2014 een tweede keer een asielaanvraag in. U werd uitgenodigd op 4 juni 2016 om uw asielmotieven toe te lichten, maar u gaf hier geen gevolg aan waardoor de afstand van uw asielaanvraag werd vastgesteld. U verklaarde hier achteraf over dat u niet bent komen opdagen omdat u net had gehoord dat uw oom en uw vrouw waren vermoord door de taliban en dat u schrik had dat u zou worden teruggestuurd naar Afghanistan (CGVS 30 november 2017, 4). U verklaarde verder dat u in juni 2016 naar Italië bent gegaan en daar een asielaanvraag heeft ingediend, maar dat u zonder de beslissing af te wachten terugkeerde naar België omdat u de situatie in Italië niet goed vond (CGVS 30 november 2017, 7). U keerde naar eigen zeggen enkele weken na uw aankomst in Italië terug naar België en verbleef hier onafgebroken tot op heden. Bijna twee jaar na uw terugkomst uit Italië diende u in België een nieuwe asielaanvraag in, waarbij u als nieuw element de dood van uw oom en uw vrouw inroept. Elementen die u al bekend waren in 2014. Moest u daadwerkelijk een reële vrees op vervolging koesteren dan kan niet worden ingezien dat u een tweede asielprocedure opstart in België, maar niet komt opdagen wanneer u wordt uitgenodigd om deze toe te lichten, vervolgens naar Italië reist, daar ook een asielaanvraag indient, maar opnieuw de procedure niet afwacht en dan twee jaar lang in België wacht om zich uiteindelijk, met dezelfde asielmotieven, terug te wenden naar de asielinstanties. Uw vrees om gerepatrieerd te worden kan niet worden aanvaard als een geldige reden voor uw lakse en nonchalante houding. Uw asielaanvraag is immers net uw kans om uw nood aan bescherming uit te drukken.

Het geheel van voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat er op grond van de door u aangereikte gegevens en uiteengezette motieven onvoldoende gegevens voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan,

dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van ‘open combat’ of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van

herkomst kan onttrekken door zich in Kabul stad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017 en de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 24 april 2018) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 5 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2017 in de stad 1612 burgerslachtoffers vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Daarnaast heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens piek van aanslagen in januari 2018. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel kan blijken. U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

In de EASO Guidance Nota wordt een intern vestigingsalternatief voor alleenstaande mannen en getrouwde koppels zonder kinderen over het algemeen redelijk geacht. In de Guidance Note wordt gesteld dat er, niettegenstaande een hervestiging gepaard kan gaan met een zekere hardheid, kan besloten worden dat verzoekers die tot deze categorieën behoren, in principe in staat zijn om er, zonder ondersteunend netwerk, in hun levensonderhoud te voorzien.

Het CGVS benadrukt hierbij dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Afghaanse verzoeker om internationale bescherming die tot één van voornoemde categorieën van personen behoort. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Afghanistan.

Bij de beslissing van het CGVS van 30 april 2013 waarbij u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd werd geoordeeld dat u in de stad Kabul over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen was dit oordeel toegedaan. U heeft geen elementen aangebracht die nopen tot een andere beoordeling van dit intern vestigingsalternatief.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat hij minstens recht heeft op subsidiaire bescherming omdat er voor hem in Kabul geen intern vluchtalternatief beschikbaar is. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het meest recente rapport van UNHCR, waarin uitdrukkelijk wordt opgeroepen om geen intern vluchtalternatief meer in te roepen voor Kabul.

Hij licht dit als volgt toe:

“Er dient overeenkomstig artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet bijkomende bescherming geboden te worden aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandeling.

Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming moeten voeren.

De term 'verzoek tot internationale bescherming' dekt dus op heden beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

Overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dient verweerster de nieuwe elementen te onderzoeken die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming niet alleen voor erkenning als vluchteling in aanmerking zou komen, maar eveneens voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt "de subsidiaire beschermingsstatus [...] toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt".

De tweede paragraaf van voormeld artikel bepaalt het volgende:

"§2. Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoekster in zijn land van herkomst; of
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

De subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen tegenover het land van herkomst van verzoeker. Verzoeker heeft de Afghaanse nationaliteit en woonde in Gharak, district Sayed Karam in de provincie Paktya.

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico loopt om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd door de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Verweerster heeft immers de plicht om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

"Gelet op het hoger gestelde heeft verwerende partij de plicht om de veiligheidssituatie en/of humanitaire situatie in Afghanistan die volatiel is, op de voet te volgen en haar handelen te baseren op actuele informatie inzake de situatie in Afghanistan. In die zin kan van de verwerende partij verwacht worden dat zij kennis heeft, of zou moeten hebben, minstens van het door verzoeker in zijn verzoekschrift besproken recente rapporten dat prima facie lijkt te wijzen op een problematische humanitaire en veiligheidssituatie in Kaboel". (RvV, 27 december 2013, nr. 116432).

Verweerster stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker over een veilig en redelijk vestigingsalternatief in Kaboel beschikt. Uit wat volgt zal blijken dat dit geenszins het geval is.

3.1.1 Intern vluchtalternatief

3.1.1.1 Juridisch kader

Bij de beoordeling of er sprake is van een veilig of redelijk vestigingsalternatief dient rekening gehouden te worden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.

Artikel 8 van de richtlijn 2004/83/EG inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming) stipuleerde de mogelijkheid voor de staten om een intern vluchtalternatief in hun wetgeving op te nemen. In België gebeurde dit door art. 48/5, § 3 Vw:

“art. 48/5, § 3 Vw. Er is geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.”

Hieruit blijkt dat er 2 aspecten zijn die getoetst moeten worden. Ten eerste is er de vraag naar de relevantie van een intern vluchtalternatief. Er moet dus eerst beoordeeld worden of de algemene veiligheidssituatie in het voorgestelde gebied van die aard is dat verzoeker persoonlijk er een gegronde vrees heeft voor vervolging of er geen reëel risico op ernstige schade loopt. Indien dit niet het geval is kan overgegaan worden naar de toetsing van de redelijkheid van het intern vluchtalternatief.

Een binnenlands vluchtalternatief zal enkel voorhanden zijn indien de verzoeker daadwerkelijk beroep had kunnen doen op de alternatieve binnenlandse bescherming en indien deze bescherming ook betekenisvol is (VAN HEULE, D., o.c., nr. 115-118).

Betreffende de beoordeling van de aanwezige omstandigheden wordt er in de parlementaire voorbereiding uitdrukkelijk op gewezen dat rekening dient te worden gehouden met de situatie op vlak van de mensenrechten aanwezig in het gebied waar men naartoe wil repatriëren op het ogenblik waarop men de beslissing neemt.

“Bij de beoordeling van de vraag of er aanleiding is de betrokkene te repatriëren naar de voorgestelde plaats dient rekening te worden gehouden met de veiligheids-, politieke en sociale omstandigheden, met inbegrip van de situatie op het gebied van de mensenrechten (...) Vermits de beoordeling van de vrees voor vervolging en het reëel risico op ernstige schade principieel op het tijdstip van de beslissing over de aanvraag gebeurt, zal dit ook bij de evaluatie van het binnenlandse vluchtalternatief het ijkmoment vormen.” (Parl.St., 51 2478/001, 10 mei 2006).

Daarenboven herhaalt art. 8 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming dat dient te worden gekeken naar het feit of men redelijkerwijze kan verwachten dat men zich in het desbetreffende deel kan vestigen en dat hierbij nauwkeurige en actuele informatie dient te worden gebruikt afkomstig uit relevante bronnen.

3.1.1.2 Relevantie

Wat betreft de relevantie van de beoordeling van het intern vluchtalternatief verwijst verzoeker naar het tweede middel. Hieruit blijkt dat verzoeker een gegronde vrees voor de Taliban heeft.

Er wordt door verweerster bovendien niet getwijfeld aan de afkomst van verzoeker. Verweerster erkent dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft en afkomstig is uit Paktya.

Verzoeker wijst in dit kader op recente arresten van uw Raad (stuk 2, arrest RVV nr. 202 226 van 11 april 2018; stuk 3, arrest RVV nr. 206 450 van 3 juli 2018) waarbij geoordeeld wordt over de toepassing van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet wanneer er twijfels bestaan over het recente verblijf van verzoeker.

De Raad verduidelijkt dat wanneer verweerster niet twijfelt aan de nationaliteit van verzoeker en evenmin aan zijn regio van afkomst, dat verweerster steeds de voorwaarden moet onderzoeken van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Verweerster moet met name onderzoeken in welk deel van het land verzoeker een intern vluchtalternatief zou kunnen vinden.

3.1.1.3 Redelijkheidstoets

UNHCR verduidelijkt het begrip ‘redelijkerwijze verwacht kan worden’, hetgeen ook naar voor komt in art. 48/5 § 3 Vreemdelingenwet:

“l’analyse du caractère raisonnable : Au vu de la situation prévalant dans le pays concerné, le demandeur peut-il mener une vie relativement normale sans devoir faire face à de trop grandes

difficultés ? Si tel n'est pas le cas, il ne serait pas raisonnable d'attendre de l'intéressé/ée qu'il/elle s'établisse dans cette zone."

(stuk 4, UN High Commissioner for Refugees, Principes directeurs sur la protection internationale no. 4: "La possibilité de fuite ou de réinstallation interne" dans le cadre de l'application de l'Article 1A(2) de la Convention de 1951 et/ou du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, 23 juli 2003, te consulteren op www.unhcr.org/refworld/docid/3fb9f5344.html, p 4-5, verzoeker zet vet).

Recente objectieve informatie van UNHCR toont aan dat dergelijke "redelijkheidstoets" niet kan veronachtzaamd worden. In haar Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 worden drie parameters aangereikt aan de hand waarvan de redelijkheid van een intern vluchtalternatief moet worden getoetst: : de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, de veiligheid van de betrokken regio en de mogelijkheid om te overleven.

UNHCR is, na afweging van deze parameters van mening dat een intern vluchtalternatief in Kaboel over het algemeen NIET beschikbaar is.

"UNHCR considers that given the current security, human rights and humanitarian situation in Kabul, an IFA/IRA is generally not available in the city."

(stuk 5, UNHCR, UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p. 114, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, verzoeker zet vet)

Het betreft hier een aanbeveling van een onafhankelijk orgaan dat als doel heeft om toe te zien op de naleving van de Conventie van Genève van 1951. Het is dus onontbeerlijk om deze aanbeveling op te volgen. Verweester heeft hier op geen enkele manier rekening mee gehouden. Meer nog, verweester maakt gebruik van de UNHCR Eligibility guidelines van 19 april 2016, toen de situatie duidelijk nog anders was dan op vandaag.

Op verweester rust nochtans de verplichting zich te baseren op de meest recente, objectieve informatie.

- Persoonlijke omstandigheden

Elk van deze parameters moet vervolgens concreet worden beoordeeld:

"a) The Applicant's Personal Circumstances

Whether an IFA/IRA is "reasonable" must be determined on a case-by-case basis, taking into account the personal circumstances of the applicant, including their age, gender, health, disability, family situation and relationships, as well as their educational and professional background."

(stuk 5, UNHCR, UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p. 107, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, verzoeker zet vet)

Verzoeker is een alleenstaande man die reeds sinds 2010 Afghanistan ontvlucht is. Hij leeft in grote mate volgens de Westerse cultuur en is zowel het Engels als het Nederlands machtig. Hierdoor wordt verzoeker gepercipieerd als verwesterd. Dit geeft verzoeker een bijkomende kwetsbaarheid die in rekening gebracht moet worden bij het beoordelen van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

Verzoeker is Afghanistan ontvlucht omwille van zijn vrees voor de Taliban. Verweester houdt er geen rekening mee dat de Taliban in heel Afghanistan actief zijn. Verzoeker is dus nergens veilig. Dit blijkt ook uit objectieve informatie:

"Taliban fighters, whom US-led forces spent billions of dollars trying to defeat, are now openly active in 70% of Afghanistan, a BBC study has found.

Months of research across the country shows that the Taliban now control or threaten much more territory than when foreign combat troops left in 2014.

(...)

How much territory do the Taliban control?

The BBC study shows the Taliban are now in full control of 14 districts (that's 4% of the country) and have an active and open physical presence in a further 263 (66%), significantly higher than previous estimates of Taliban strength.

About 15 million people - half the population - are living in areas that are either controlled by the Taliban or where the Taliban are openly present and regularly mount attacks.”
(stuk 6, BBC World Service, Taliban threaten 70% of Afghanistan, BBC Finds, 31 januari 2018, te consulteren via <http://www.bbc.com/news/world-asia-42863116>)

Het is niet opportuun om verzoeker, die een verwesterd man is die bedreigd wordt door de Taliban, terug te sturen naar Afghanistan.

- Algemene veiligheidssituatie

Ten tweede dient de algemene veiligheidssituatie beoordeeld te worden.

“b) Safety and Security

A proposed area of IFA/IRA would only be reasonable if the applicant is able to live in the proposed area in safety and security, free from danger and risk of injury. These conditions must be durable, not illusory or unpredictable. In this regard, the volatility and fluidity of the armed conflict in Afghanistan must be taken into consideration. Information presented in Section II.B of these Guidelines and reliable, up-to-date information about the security situation in the proposed area of relocation would be important elements in assessing the reasonableness of a proposed IFA/IRA.”

(stuk 5, UNHCR, UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p. 108, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, verzoeker zet vet)

Ook al kenmerkt het conflict in Afghanistan zich door grote regionale geschillen, concludeert het UNHCR in zijn recente Eligibility Guidelines dat desondanks de situatie in gans het land blijft verslechteren. Er is sprake van een niet-internationaal gewapend conflict waarbij het land een impasse heeft bereikt omdat het geen oplossing lijkt te vinden voor de veiligheidsproblemen, de politieke en economische problemen.

A non-international armed conflict continues to affect Afghanistan, posing the Afghan National Defence and Security Forces (ANDSF) supported by the international military forces against a number of anti-government elements (AGEs). According to the UN Secretary-General, Afghanistan continues to face formidable security, political and economic challenges. The overall security situation has reportedly continued to deteriorate, in what has been described as an “eroding stalemate”. (stuk 5, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p.12, te consulteren op: <http://www.refworld.org/pdfid/5b8900109.pdf>, verzoeker zet vet)

In haar rapport van oktober 2017 geeft Amnesty International aan dat het concept van een intern vluchtalternatief binnen Afghanistan in principe niet mogelijk zou mogen zijn.

“Conditions across Afghanistan are currently so volatile and dangerous that the required standards of relevance and reasonableness cannot be met, and the concept of IFA is factually unsound. As discussed at length in Chapter 2, Afghanistan is currently gripped by a non-international armed conflict between Anti-Government Elements and Pro-Government Forces. Among the Anti-Government Elements are the Taliban and the group calling itself the Islamic State, but more than 20 armed groups are operating inside the country. UN expert reports and other sources provide evidence that the conflict in Afghanistan and the impact on civilians have gotten worse in the last two years. The conflict is unpredictable, and no part of the country can be considered durably safe. Beyond the generalized danger of death and injury in the conflict, Afghans are also at risk of persecution and of torture and other ill-treatment. Human rights violations against the civilian population take place in all parts of the country, regardless of who is in effective control of an area. In May 2017, Amnesty International researchers met with Dr. Alema Alema, Afghanistan’s Deputy Minister for Refugees and Repatriation. When asked about whether returns from European countries were safe, her reply was unambiguous. She told researchers: “Afghanistan is not safe at all.” (stuk 7, Amnesty International, Forced Back to Danger: Asylum-seekers returned from Europe to Afghanistan, 5 oktober 2017 te consulteren via www.amnesty.org/en/documents/asa11/6866/2017/en/, verzoeker zet vet)

Recente rechtspraak van uw Raad (stuk 8, arrest RvV nr. 196 024 van 30 november 2017) stelt dat er actuele rapporten zijn, zoals bovenstaand rapport van Amnesty International, die aantonen dat de algemene situatie in Afghanistan verslechterd is, inzonderheid betreffende de terugkeer van afgewezen

verzoekers tot internationale bescherming. Dit zorgt ervoor dat de verzoeker een reëel risico loopt bij terugkeer.

Volgende objectieve informatie bevestigt de precare veiligheidssituatie in de stad Kaboel. Het aantal burgerslachtoffers blijft zeer hoog.

"In the first nine months of 2018, the UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) continued to document extreme levels of harm to civilians from the armed conflict, including recording the most civilian deaths during the same nine-month period since 2014. UNAMA renews its calls on parties to the armed conflict to better protect the civilian population and urges all parties to take concrete steps toward a peaceful settlement to the conflict in the interest of protecting the population. From 1 January to 30 September 2018, UNAMA documented 8,050 civilian casualties (2,798 deaths and 5,252 injured), 1 reflecting the same extreme levels of harm to civilians as during the same period in 2017."

(stuk 9, UNAMA quarterly report on the protection of civilians in armed conflict: 1 January to 30 September 2018, UNAMA, 10 oktober 2018, te consulteren via https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_protection_of_civilians_in_armed_conflict_3rd_quarter_report_2018_10_oct.pdf, verzoeker zet vet)

"In 2017, Kabul province accounted for the highest number of civilian casualties in Afghanistan, which is due mainly to deliberate attacks in Kabul city; 16 % of all civilian casualties in Afghanistan occurred in Kabul. Suicide attacks and complex attacks, as well as other types of incidents which also include the use of IEDs, pushed up the rate of civilian casualties in Kabul. One high-profile attack in May 2017 alone accounted for a third of all civilian casualties. UNAMA stated that in 2017, in Kabul city, suicide and complex attacks caused 1 612 civilian casualties (440 deaths and 1 172 injured), a 17 % increase compared to 2016. In January 2018, at least 174 people were killed in attacks in Kabul city alone. In its map depicting 'conflict severity' in 2017 - a combination of three indicators: security incidents, civilian casualties, and conflict-induced displacement - UNOCHA places the district of Kabul city in the second-highest category.

Some incidents including attacks with civilian casualties are listed below.

- In September 2017, a suicide bomber attempted to enter a cricket stadium in Kabul, where at that time hundreds of people were watching a tournament. The bomber was stopped before entering and blew himself up at the checkpoint, killing at least three people, two policemen and a civilian, and injuring at least five.*
- In a suicide attack of a foreign military convoy in September 2017 and claimed by the Taliban, at least three civilians were injured, according to the Afghan Ministry of Interior, quoted by RFE/RL.*
- UNAMA reported that end of September 2017, 'a magnetic IED attached to a police vehicle providing security to a Shia mosque during Ashura, killed four civilians and injured 19, including two boys and a woman'.*
- A suicide bomber believed to be 12-13 years old killed at least four people and injured 13 more in an attack at the end of October 2017, claimed by ISKP.*
- A complex attack on a TV station Shamshad TV in November 2017.*
- Eleven people were killed when a suicide bomber tried to enter the building where a political rally was taking place in November 2017. According to the police, quoted by RFE/RL, the victims included nine policemen, and seven wounded police officers. According to UNAMA, nine civilians, including one child, were killed in the attack claimed by ISKP, while 16 others were wounded. The Secretary-General's Special Representative for Afghanistan stated that the attack, using explosive weapons in civilian populated areas, was a 'serious violation of humanitarian law'.*
- Six to ten people, among them several civilians, were killed when a suicide bomber targeted an NDS compound in Kabul in December 2017, one week after militants stormed an NDS training centre in Kabul with heavy weapons. Both attacks were claimed by ISKP.*
- In January 2018, a suicide attack, claimed by ISKP, targeting a shopkeepers' demonstration in eastern Kabul, on Jalalabad Road, killed 13 civilians and injured an additional 19, according to UNAMA findings. UNAMA explained that 12 of the 13 victims killed were police officials 'performing legitimate law enforcement functions of helping to restore order and safety for civilians during a violent incident'. UNAMA further clarified that ANP personnel 'are regarded as civilians unless they are directly participating in hostilities. The officers killed in the attack were not engaged in the armed conflict'. UNAMA added that 'the use of indiscriminate explosive devices in civilian populated areas, in circumstances almost certain to cause immense suffering to civilians, may amount to war crimes'. Tolonews reported that the death toll had risen to 20, while 30 others were wounded.*

- Also in January, the Taliban claimed an attack at the Intercontinental Hotel in which they killed at least 22 persons. Human Rights Watch and the Secretary-General's Special Representative for Afghanistan both stated the intentional killing of civilians could amount to a war crime.
  - Later in January 2018, an ambulance laden with explosives exploded in a crowded and populated area in the centre of Kabul killing, according to initial reports, at least 95 people, and injuring 158 more. Afghan officials raised the number of victims to 103 killed and 235 wounded. The Secretary-General's Special Representative for Afghanistan stated that the use of an ambulance and a medical emblem was a 'clear violation of international humanitarian law'. Reporting on the effect of this attack, The Guardian quoted the ambulance service saying that 'call out have dropped 40 % since the attack, as ambulances face long, invasive searches on their way to hospitals'.
  - In February 2018, a truck loaded with 2 000 kg explosives was seized en route to Parwan from Kabul. This demonstrates, according to UNHCR, the ability of AGEs to conduct attacks despite security measures by ANSF.
  - End of February 2018, a suicide bomber killed three and wounded five to seven in the diplomatic area of Kabul, near the US Embassy and NATO headquarters.
  - A former Deputy Speaker for the Upper House of Parliament and former Adviser to Afghan Chief Executive Officer Abdullah Abdullah, was gunned down in Kabul, together with his bodyguard, in Kabul in February 2018. No one claimed responsibility for this attack.
  - In March 2018, a car bomb targeting foreign embassy vehicles killed a girl instead, and wounded 22 people more, none of them related to the target.
  - A suicide car bomb targeting a foreign security company inside the city killed three civilians and wounded two others in March 2018.
  - A so-called sticky bomb or magnetic IED exploded in the vicinity of a protest tent in support of the fate of Pashtun in Pakistan, killing one person and wounding 13 more."
- (stuk 10, Afghanistan: security situation, EASO Country of Origin Information Report, mei 2018, te consulteren via:
https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_Afghanistan_security_situation_2017.pdf)

Een recent militair rapport dat uitgegeven werd door de VS geeft aan dat er in Afghanistan, op het terrein, geen vooruitgang wordt geboekt en dat de dodelijke aanvallen in onder andere Kaboel gewoon verdergaan.

"In public statements, diplomatic and military leaders emphasized that progress towards the goals of the South Asia strategy is being made. However, available measures of security in Afghanistan, including total security incidents, population control, and civilian casualties, showed little change. This quarter, 65 percent of the Afghan population lived in areas under government control or influence, a figure that has not changed in the past year. The United Nations reported that civilian casualties during the quarter increased compared to the same period last year. Similarly, casualties to Afghan security forces exceeded casualty rates during the same period last year. ISIS-K continued to mount deadly attacks in its stronghold in Nangarhar province and in Kabul."

(stuk 11, US Department of Defense Office of Inspector General, Lead Inspector General for Operation Freedom's Sentinel I Lead Inspector General Report to the United States Congress I July 1, 2018 – September 30, 2018, 19 november 2018, te consulteren via: <http://www.dodig.mil/Reports/Compendium-of-Open-Recommendations/Article/1693809/lead-inspector-general-for-operation-freedoms-sentinel-i-lead-inspector-general/>, verzoeker zet vet)

"Another devastating suicide attack in Kabul on Tuesday and an independent report on the situation in Afghanistan serve to underscore what is now a growing consensus in Washington: that the United States is making no progress toward ending the 17-year-old war there.

(...)

Just days before the bombing, America's top general admitted the war is at an impasse. The Taliban is "not losing right now, I think that is fair to say," Gen. Joseph Dunford, the chairman of the Joint Chiefs of Staff, said during the Halifax International Security Forum on Nov. 17.

"We used the term stalemate a year ago, and, relatively speaking, it has not changed much."

Meanwhile, the U.S. Defense Department's Office of Inspector General on Nov. 19 released a gloomy report on the fight in Afghanistan for the second quarter in a row, citing little progress toward reconciliation. Operations in the country drew particular scrutiny over the past month after a high-profile Taliban attack in the southern province of Kandahar killed an influential Afghan police general and the local intelligence chief, narrowly missing U.S. Gen. Scott Miller, the new commander of U.S. and NATO forces in Afghanistan."

(stuk 12, Foreign Policy, In Afghanistan, a 17-Year Stalemate, 20 november 2018, te consulteren via: <https://foreignpolicy.com/2018/11/20/in-afghanistan-a-17-year-stalemate-us-war-pentagon/>, verzoeker zet)

Het geweld van de terreurbewegingen is zeer willekeuring en eist aldus heel wat burgerslachtoffers. Volgens UNAMA is het gebruik van geïmproviseerde bommen de aanleiding voor de sterke stijging in het willekeurige geweld. In de voorbije maanden is het aantal burgerslachtoffers met 46% gestegen in vergelijking met vorig jaar.

“In a statement issued with the report, UNAMA said anti-government elements must immediately end the indiscriminate and disproportionate use of all improvised explosive devices (IEDs) in areas frequented by civilians.

The special report – titled “Increasing Harm to Afghan Civilians from the Deliberate and Indiscriminate Use of Improvised Explosive Devices” – documents a sharp increase from 1 January – 30 September 2018 in the killing and maiming of Afghan civilians by IEDs, which have caused almost half of the civilian casualties from conflict-related violence.

These attacks primarily involved the use of suicide and non-suicide IEDs: bombs designed, planned and placed to detonate among crowds of civilians to kill and maim Afghan men, women and children; destroy livelihoods; disrupt lives; and create terror among survivors, read the statement.

According to the report, throughout 2018, anti-government elements intensified their attacks in civilian areas and against the civilian population, increasingly using IEDs containing large amounts of explosives as well as using multiple devices, resulting in rising levels of civilian casualties.

Civilian deaths and injuries arising from the combined use of suicide and non-suicide IEDs reached record high levels in the third quarter of 2018, the report stated.

Between 1 January and 30 September 2018, civilian casualties from attacks with all types of IEDs increased by 21 percent compared with the same period in 2017, while the number of civilian casualties from suicide IED attacks increased by 46 percent.

The use of suicide IEDs alone caused more civilian deaths and injuries than any other tactic, including ground engagements.”

(stuk 13, TOLONews, Unama Reports Spike in Civilian Casualties From IEDs, 7 oktober 2018, te consulteren op: <https://www.tolonews.com/index.php/afghanistan/unama-reports-spike-civilian-casualties-ieds>, verzoeker zet vet)

UNAMA heeft reeds zijn diepe bezorgdheid geuit over het toenemende geweld. De organisatie merkt bovendien dat het geweld is geëscaleerd naar aanleiding van de parlementaire verkiezingen van oktober 2018.

“The Mission condemns Tuesday’s most serious incident that killed at least 14 civilians and wounded a further 42 when a suicide attacker struck at a campaign rally in Nangarhar.

Since campaigning formally commenced on 28 September, there have been several attacks resulting in the killing of a candidate and three security guards of another candidate, as well as the shooting of a further candidate’s agent and son.

UNAMA urges all actors to halt all violence and intimidation against candidates and voters

“I am outraged by attacks deliberately targeting civilians seeking to exercise their basic right to participate in elections,” said Tadamichi Yamamoto, the UN Secretary-General’s Special Representative for Afghanistan. “This violence, including today’s reprehensible attack in Nangarhar, is an assault on the constitutional rights of the people of Afghanistan.”

Tuesday’s suicide attack appears to have deliberately targeted a crowd gathered at an electoral campaign event.”

(stuk 14, India Blooms, Afghanistan: UNAMA expresses concern over level of violence in election campaign period, 3 oktober 2018, te consulteren op: <https://www.indiablooms.com/world-details/SA/17267/afghanistan-unama-expresses-concern-over-level-of-violence-in-election-campaign-period.html>, verzoeker zet vet)

Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (hierna: EASO) heeft in juni 2018 nog een ontluisterend nieuw rapport over de veiligheidssituatie in Afghanistan gepubliceerd. Het rapport is de eerste in zijn soort waarbij het tracht een richtlijn te bieden aan alle Europese lidstaten betreffende de beoordeling van de verzoeken tot internationale bescherming door burgers van Afgaanse origine.

In het rapport bevestigt EASO het permanente veiligheidsgevaar voor de burgers in het ganse land, maar erkent het ook de diverse regionale verschillen. Zo zijn er regio’s waar het niveau van willekeurig

geweld dermate hoog is dat burgers slechts een beperkt aantal individuele redenen moet aantonen opdat ze in aanmerking zouden kunnen komen voor subsidiaire bescherming. De stad Kaboel wordt door EASO beschouwd als gevaarlijk omdat het willekeurige geweld een hoge menselijke tol eist.

“Territories where indiscriminate violence is taking place and real risk of serious harm under Article 15(c) QD may be established where the applicant is specifically affected by reason of factors particular to his or her personal circumstances. The areas are:

The provinces of Badakhshan, Badghis, Baghlan, Farah, Ghazni, Ghor, Herat (except Herat city), Jawzjan, Kabul, Kandahar, Kapisa, Khost, Kunar, Kunduz, Logar, Nimroz, Nuristan, Paktika, Parwan, Sar-e-Pul, Takhar, and Wardak.

(...)

There was presence of insurgent groups in some parts of Kabul province, including the Taliban and ISKP. Military operations were being conducted in the province. The severity of the conflict varied in the province of Kabul, with the Kabul city and the districts of Surobi and Paghman being relatively more affected.

In 2017, there were 39 civilian casualties per 100,000 inhabitants reported in Kabul province. With regard to the nature of the methods and tactics, COI shows that the leading causes for civilian casualties were suicide and complex attacks, IEDs (non-suicide), and targeted/deliberate killings. In Kabul city, 42 civilian casualties per 100,000 inhabitants were caused by suicide and complex attacks. Such attacks were the leading cause of civilian casualties in the city, especially attacks on high profile facilities and other areas frequented by civilians. This included attacks against the Shia Muslim community, almost all of which were claimed by the ISKP. The government was regularly conducting security operations in different parts of the capital. Further impact on civilian life included for example, high level of criminality and significant number of IDPs and returnees in Kabul city, putting further strain on the availability of services. Very limited conflict-induced internal displacement took place from the province in the period January 2017 - March 2018, with 8 IDPs per 100,000 inhabitants. Kabul city is a main destination for IDPs and returnees.” (stuk 15, EASO Country Guidance: Afghanistan, Guidance note and common analysis, juni 2018, p. 23 en 83, te consulteren op: <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf>, verzoeker zet vet)

De problematische veiligheidssituatie weerspiegelt zich bovendien in het feit dat de Belgische autoriteiten ‘special forces’ naar Afghanistan zullen sturen.

“De special forces zijn al sinds 2015 aan het werk in Irak, waar ze Iraakse elitetroepen opleiden. Volgens het plan van minister Loones zouden ze daar vertrekken en een nieuwe opdracht krijgen in Afghanistan.

(...)

Maar de toename van het aantal Belgische militairen lijkt wel te passen in een bredere zet van de NAVO. De Amerikaanse president Donald Trump heeft bijvoorbeeld al meer troepen gestuurd naar Afghanistan. En dit jaar verhoogden alle NAVO-landen samen de sterkte van de internationale troepenmacht naar 16.000 soldaten. De oorlog in Afghanistan, die al sinds 2001 bezig is, verloopt de afgelopen jaren steeds slechter voor de coalitietroepen. Vorige week nog, bracht een Amerikaans rapport aan het licht dat de Afghaanse overheid nog slechts iets meer dan de helft van het land controleert.

Net daarom stelt De Vriendt zich ook vragen bij de opdracht. “Afghanistan is een kruitvat”, zegt hij. “We moeten ons ook altijd blijven afvragen in hoeverre de inzet van onze militairen nuttig is. Er moet perspectief zijn op politieke vooruitgang en het is maar de vraag of dat perspectief in Afghanistan wel bestaat.”

(stuk 16, De Morgen, België stuurt special forces naar Afghanistan, 16 november 2018, te consulteren via: <https://www.demorgen.be/binnenland/belgie-stuurt-special-forces-naar-afghanistan-b38ffddd/>, verzoeker zet vet)

Aan de tweede voorwaarde kan niet meer worden voldaan. Verzoeker kan zich niet meer in een veilige regio vestigen.

- Respect voor mensenrechten en de mogelijkheid om te overleven

De derde voorwaarde voor de aanwezigheid van een intern vluchtalternatief is de mogelijkheid om economisch te overleven.

“c) Respect for Human Rights and Economic Survival

For a proposed IFA/IRA to be reasonable, the applicant must be able to exercise his or her basic human rights in the area of relocation, and the applicant must have possibilities for economic survival in dignified conditions. In this regard, the assessment of the reasonableness of a proposed IFA/IRA must give particular attention to:

- (i) access to shelter in the proposed area of relocation;*
- (ii) the availability of basic infrastructure and access to essential services in the proposed area of relocation, such as potable water and sanitation, health care and education;*
- (iii) the presence of livelihood opportunities, including access to land for Afghans originating from rural areas; or in the case of applicants who cannot be expected to provide for their own livelihood (for example elderly applicants), proven and sustainable support to enable access to an adequate standard of living.*

(stuk 5, UNHCR, UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p. 109, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, verzoeker zet vet)

Door het jarenlange conflict voldoen de regionale centra niet meer aan deze voorwaarde. De steden hebben hun absorptiecapaciteit bereikt omdat ze een ongeziene populatiegroei hebben gekend door hervestiging van zowel vluchtelingen uit eigen land als terugkeerders uit het buitenland.

De infrastructuur en de sociale voorzieningen kunnen de populatiegroei niet bijhouden, met als gevolg dat een groot deel van de Afghaanse bevolking onder de nationale armoedegrens leeft.

Against a background of general concerns about rising poverty levels in Afghanistan, with the proportion of the population living below the national poverty line reportedly having increased from 34 per cent in 2007-2008 to 55 per cent in 2016-2017, the Asia Foundation’s 2017 Survey of the Afghan People found that perceptions of a worsening financial situation was most common in the Central/Kabul region, at 43.9 per cent. In January 2017 it was reported that 55 per cent of households in Kabul informal settlements were severely food insecure.

OCHA’s 2018 Humanitarian Needs Overview ranks Kabul among the 10 provinces (out of a total of 34 provinces) that are “the most conflict-affected”. In addition, the Humanitarian Needs Overview notes that “needs are particularly pronounced in large urban centres, including Kabul and Jalalabad City, where both IDP and returnee populations have congregated in search of income and livelihoods opportunities as well as access to basic and essential services. Humanitarian needs in these two provinces comprise 42 percent of all those relating to internal displacement and cross-border influxes.”

(stuk 5, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p.10, te consulteren op: <http://www.refworld.org/pdfid/5b8900109.pdf>, verzoeker zet vet)

De Afghaanse hebben bovendien te kampen met een groot watertekort. Door de immense populatiegroei en het gebrekkige rioleringsstelsel is het grondwater in de steden ernstig vervuild. Dit zorgt ervoor dat de waterputten steeds dieper geboord moeten worden, wat ook een hogere kost met zich meebrengt.

“1.9 million Afghans are reported to be severely food insecure. An estimated 45 per cent of the population do not have access to potable water. Afghanistan remains the poorest country in the region, ranking 169 out of 188 countries in the 2016 UN Human Development Index.”

(stuk 5, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p.32, te consulteren op: <http://www.refworld.org/pdfid/5b8900109.pdf>, verzoeker zet vet)

Verweerster haalt aan dat het door UNHCR aanvaard wordt dat alleenstaande mannen in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke gebieden die onder controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is.

Verzoeker wijst erop dat dit inderdaad beschreven werd in de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016. Verweerster houdt echter geen rekening met de update van dit rapport van 30 augustus 2018. Deze update stelt dat er over het algemeen GEEN intern vluchtalternatief beschikbaar is in Kaboel. Deze stelling gaat ook op voor alleenstaande mannen en getrouwde koppels zonder kinderen.

De European Council on Refugees and Exiles (hierna: ECRE) steunt de stelling dat een intern vluchtalternatief in Afghanistan niet mogelijk is als men de criteria die UNHCR hanteert toepast.

“The internal protection alternative (IPA) should not be used in the context of Afghanistan. It adds an additional criterion to eligibility for refugee status beyond those foreseen in Article 1A of the Refugee Convention. If used, a reasonableness test should always be undertaken. It is clear that the IPA is not reasonable when UNHCR criteria are taken into account, including vulnerabilities of returnees, security, risk of injury, access to travel to safe areas, other forcibly displaced people in the area, access to shelter and reports of discrimination against returnees.”

(stuk 17, ECRE, EU Migration Policy and Returns: Case Study on Afghanistan, 30 november 2017, p. 4, te consulteren via: <https://www.ecre.org/wp-content/uploads/2017/11/Returns-Case-Study-on-Afghanistan.pdf>, verzoeker zet vet)

ECRE wijst erop dat objectieve informatie aantoont dat de situatie van terugkeerders in Afghanistan precair is. Zij ondervinden moeilijkheden om een toekomst op te bouwen als gevolg van hun mislukte migratieverhaal.

“In general those interviewed have faced difficulties including insecurity, threats, lack of employment, feelings that they had disappointed their family. There seems to be a lack of belief in the Afghan government being able to provide them with an environment where they can build their future and a majority look to re-migrate. Research has shown how the shame and ‘failure’ of the migration journey can lead to the stigmatisation of returnees, that returnees can be seen by the authorities or communities as a risk to security, particularly young men who cannot find work. Returnees themselves can also be a target of violence if obviously ‘Westernized’. Returnees from Europe have also complained of nepotism in the job market, difficulties getting jobs that fit their skills profile and being afraid of violence meaning they are too afraid to leave their homes to find work.”

(stuk 17, ECRE EU Migration Policy and Returns: Case Study on Afghanistan, 30 november 2017, p. 33, te consulteren via: <https://www.ecre.org/wp-content/uploads/2017/11/Returns-Case-Study-on-Afghanistan.pdf>, verzoeker zet vet)

Nergens uit de beslissing van verweerster blijkt dat onderzocht werd of het voor de verzoeker mogelijk zou zijn om te overleven in Kaboel. Bovenstaande informatie toont immers aan dat hierover geen enkele zekerheid bestaat. Gezien de huidige humanitaire situatie is het immers voor alle inwoners van Kaboel een dagelijkse strijd om te overleven. Gelet op de precaire omstandigheden waar terugkeerders mee te maken krijgen kan niet besloten worden dat verzoeker toegang zal krijgen tot de nodige faciliteiten.

4.1.1.4 Conclusie

Na overweging van de drie bovenstaande voorwaarden concludeert UNHCR dat er over het algemeen GEEN intern vluchtalternatief beschikbaar is in Kaboel.

“UNHCR considers that given the current security, human rights and humanitarian situation in Kabul, an IFA/IRA is generally not available in the city.”

(stuk 5, UNHCR, UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p. 114, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, verzoeker zet vet)

Het is frappant dat verweerster de UNHCR Eligibility guidelines van 19 april 2016 citeert en toepast. Verweerster zou nochtans op de hoogte moeten zijn van dit nieuw rapport dat van 30 augustus 2018 dateert. UNHCR is een onafhankelijk orgaan dat als doel heeft om toe te zien op de naleving van de Conventie van Genève van 1951. Het is dus onontbeerlijk om deze aanbeveling op te volgen.

Het UNHCR verduidelijkt dat de toetsing aan de drie bovenstaande voorwaarden zeer voorzichtig moet gebeuren. De bevolking staat onder grote druk door het jarenlange gewelddadige conflict en de precaire humanitaire situatie. Dit betekent dat de beschikbaarheid van een intern vluchtalternatief in theorie niet noodzakelijk in de praktijk beschikbaar is.

In relation to (i) – (iii) above, in the specific context of Afghanistan the importance of the availability and access to social networks, existing of the applicant’s extended family or members of his or her ethnic group, has been widely documented. In this regard, the presence of members of the same ethnic background as the applicant in the proposed area of relocation cannot by itself be taken as evidence

that the applicant would be able to benefit from meaningful support from such communities; rather, such support would generally require specific pre-existing social relations connecting the applicant to individual members of the ethnic community in question. Moreover, even where such pre-existing social relations exist, an assessment should be made whether the members of this network are willing and able to provide genuine support to the applicant in practice, against the background of Afghanistan's precarious humanitarian situation, the low developmental indicators, and the wider economic constraints affecting large segments of the population. In addition, the extent to which applicants are able to rely on family networks in the proposed area of relocation also has to be considered in light of the reported stigma and discrimination against those who return to Afghanistan after spending time abroad." (stuk 5, UNHCR, UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p. 109-110, te consulteren via: <http://www.refworld.org/pdfid/5b8900109.pdf>, verzoeker zet vet)

Wie dergelijke toetsing doorvoert, kan niet anders dan besluiten dat erg weinig steden in Afghanistan voldoen aan deze voorwaarden en dat interne vluchtopties niet voor het rapen liggen. Het voortdurende geweld, de stroom aan interne vluchtelingen en de aanhoudende droogte maken het bijzonder moeilijk om ergens een bestaan op te bouwen, aangezien de absorptiecapaciteit van de steden momenteel danig op de proef wordt gesteld:

"(...) UNHCR calls attention to the fact that few cities in Afghanistan are spared from attacks by AGEs that seek to make civilian victims. UNHCR notes that it is precisely civilians who partake in day-to-day economic and social activities in urban areas who are exposed to a risk of falling victim to such violence. Such activities include travelling to and from a place of work, travelling to hospitals and clinics, or travelling to school; livelihood activities that take place in the city's streets, such as street vending; as well as going to markets, mosques and other places where people gather.

In relation to the reasonableness assessment, UNHCR calls attention to the general observation in OCHA's Humanitarian Needs Overview for 2018 to the effect that, "Overall, provincial capitals across Afghanistan now host more than 54 percent of IDPs, further compounding the pressure on overstretched services and infrastructure and increasing competition for resources between incoming and host communities."

In addition, as noted in Section II.D, the northern and western parts of Afghanistan are facing the most severe drought in decades, with agriculture collapsing as a result of the cumulative effect of several years of low rainfall. Among the worst-affected provinces are Balkh, Ghor, Faryab, Badghis, Herat and Jowzjan.⁶⁸⁰ In addition, as noted in Section II.F, in 2016 more than one million Afghans returned from Iran and Pakistan, followed by an additional 620,000 returnees in 2017. The Protection Cluster in Afghanistan noted already in April 2017, following the 2016 returns but prior to most of the 2017 returns, "The enormous surge in returns [from Pakistan and Iran] resulted in extreme stress on the already overstretched absorption capacity in Afghanistan's main provincial and district centres, as many Afghans joined the legions of IDPs unable to return to their areas of origin due to the worsening conflict. [...] With limited job opportunities, no social protection nets and poor shelter conditions, displaced people not only face increased protection risks in their daily life, but are also forced into secondary displacement and negative coping strategies, like child labour, early marriage, reducing quantity and quality of food etc."

According to the Afghan Living Conditions Survey 2016-2017, 72.4 per cent of the urban population in Afghanistan live in slums, informal settlements or inadequate housing households. Moreover, poverty levels in Afghanistan are reported to be rising, with the proportion of the population living below the national poverty line reportedly having increased from 34 per cent in 2007-2008 to 55 per cent in 2016-2017."

(stuk 5, UNHCR, UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, p. 110-111, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>, verzoeker zet vet)

De grondigheid waarmee de redelijkheid van een intern vluchtoptie zou moeten worden onderzocht en het belang van deze toets voor verzoekers om internationale bescherming staan echter in schril contrast met de weinige moeite die verweerster zich in de bestreden beslissing op dit vlak getroost heeft.

De voorwaarden voor een intern vluchtoptie werden door verweerster te algemeen onderzocht in de bestreden beslissing. Verweerster heeft enkel de veiligheidssituatie in Kaboel getoetst. Zij laat na om te onderzoeken of het voor verzoeker mogelijk zou zijn om economisch te overleven. Ze maakt zich het er gemakkelijk van af door te stellen dat verzoeker een familiaal netwerk heeft in Kaboel. Er wordt echter op geen enkele manier onderzocht of verzoeker effectief bij hen terecht zou kunnen.

Het hoeft dan ook geen betoog dat verweerster op dit vlak aan haar verplichtingen verzaakt heeft en niet onderzocht heeft of verzoeker redelijkerwijze zou kunnen beschikken over een intern vluchtalternatief.

Het middel is bijgevolg gegrond.”

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging door de Taliban. Hij onderbouwt dit als volgt:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden;*
- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben;*
- 3) “omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.*
- 4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.*

Deze elementen toegepast op verzoeker

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden*

Verzoeker bevindt zich hier in België waar hij zijn verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend op 31 januari 2017.

- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben*

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Verweerster haalt in de bestreden beslissing aan dat er kan geconcludeerd worden dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet heeft aangetoond.

Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst, Afghanistan, te verlaten.

- Moord oom en echtgenote

Verweerster stelt dat verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de beoordeling van zijn asielrelaas kunnen wijzigen. Tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd immers beslist dat het asielrelaas op basis waarvan hij om internationale bescherming vroeg niet geloofwaardig zou zijn.

Nochtans heeft verzoeker tijdens zijn huidig volgend verzoek bijkomende problemen ingeroepen. Zijn oom en echtgenote werden immers vermoord omwille van de problemen die verzoeker heeft met de taliban. Hoewel dit inderdaad verder bouwt op de verklaringen die verzoeker deed bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming, kan men dit niet zomaar als ongeloofwaardig bestempelen. Deze feiten werpen immers een nieuw licht op het relaas van verzoeker.

Verzoeker heeft een aangifte van een klacht bij de politie en het antwoord hierop neergelegd ter staving van zijn verklaringen. Verweerster stelt foutief dat door de hoge graad van corruptie in Afghanistan deze documenten per definitie een beperkte bewijswaarde hebben. Verweerster laat echter na om deze documenten in concreto te onderzoeken.

- Houding t.o.v. procedure

Verweerster stelt dat de houding van verzoeker niet verenigbaar is met het koesteren van een reële vrees op vervolging of het lopen van een reëel risico op ernstige schade. Verweerster komt tot deze conclusie doordat verzoeker niet ingegaan is op zijn uitnodiging tot een persoonlijk onderhoud op 4 juni 2016.

Zoals verzoeker reeds verklaard heeft tijdens het persoonlijk onderhoud van 30 november 2017 had hij schrik om zich aan te melden bij verweerster. Hij had immers net vernomen dat zijn echtgenote en zijn oom vermoord waren. Dit zorgde voor veel angst en stress bij verzoeker.

“U heeft op een bepaald moment in België een tweede asielaanvraag ingediend, maar u bent niet gekomen voor het interview?

De reden is omdat ik hoorde van mijn moeder over dood van mijn vrouw en oom, op dat moment had ik veel stress, en wist ik niet wat te doen. Ik was bang om te komen, want twee dagen eerder hoorde ik van een persoon die hier kwam die rechtstreeks naar deportatiecentrum werd gebracht, als ze dat met mij zouden doen, terwijl ik zo een grote problemen heb, daarom ben ik niet gekomen. Ik was bang dat u me terug zou sturen.”

(administratief dossier van verweerster, nota's persoonlijk onderhoud van 30 november 2017, p. 4)

Verweerster stelt dat dit net wel een reden was om naar het persoonlijk onderhoud te komen zodat hij kon uitleggen dat hij bescherming nodig had. Met deze stelling gaat verweerster voorbij aan het rouwproces waar verzoeker op dat moment door ging. Objectieve informatie toont immers aan dat woede, verdriet en depressie normale reacties zijn tijdens het rouwproces.

“Elisabeth Kübler-Ross onderscheidde in het rouwproces 5 fasen. Ze beschouwde rouw echter niet als een lineair proces, dat iedereen stap voor stap doorloopt. Bij iedereen verloopt het rouwproces anders. Sommige mensen slaan fasen over. Anderen blijven lang in één fase hangen of hernemen een eerdere fase. Ook verlieservaringen uit het verleden bepalen mee hoe iemand vandaag omgaat met rouw. Mensen in rouw hebben nood aan een veilige plek om hun gevoelens te kunnen uiten. Het is daarbij belangrijk dat ze niet alleen worden gelaten. Ook respect voor het unieke proces van iedere persoon is nodig

(...)

Ontkenning: “Dit gebeurt niet bij mij.”

Ontkenning is een bewuste of onbewuste weigering om de realiteit onder ogen te zien. Het is een natuurlijke vorm van zelfbescherming. Het helpt om zelf te bepalen in welk tempo het verdriet wordt toegelaten. We laten niet meer binnen dan we aankunnen. Sommige mensen blijven echter opgesloten in deze fase.

Woede: “Waarom met mij?”

Als de waarheid tot iemand is doorgedrongen ontstaat er vaak boosheid. In deze periode is de rouwende meestal moeilijk te benaderen. Onder de woede ligt de pijn.

Marchanderen: “Ik beloof een betere persoon te worden als...”

In deze fase probeert men te onderhandelen. Men belooft het één te doen als er iets anders tegenover staat. Men denkt bijvoorbeeld “Als ik vanaf nu heel aardig ben voor iedereen, dan kan ik vast mijn kinderen nog wel zien opgroeien”. Veelal is de hoop (op herstel) een grote drijfveer.

Verdriet en depressie: “Ik geef het op.”

Wanneer men de realiteit begint te accepteren komen gevoelens van verdriet, spijt, angst en onzekerheid naar boven. Vaak dienen ook verliezen uit het verleden zich weer aan. De rouwende is bijna niet meer te bereiken. Men kan behoefte hebben aan het steeds weer uiten van het verdriet. Op de bodem van het verdriet ligt vaak woede. Onderdrukte woede is vaak de oorzaak van een depressie.

Aanvaarding: “Ik ga verder met mijn leven.”

Als iemand voldoende tijd en vaak ook enige hulp heeft gehad om door de genoemde fasen te gaan begint men de realiteit te accepteren. Er komt berusting en men kan onthechten, loslaten. Loslaten is niet hetzelfde als vergeten. Het is het verlies een plaats geven in het leven en verder gaan.”

(stuk 18, Kübler-Ross Vlaanderen, De vijf fasen van rouw: Omgaan met verlies, te consulteren via: <http://www.kublerrossvlaanderen.be/?item=1> de vijf fasen van rouw, verzoeker zet vet)

Volgens verweerster was het geen logische reactie van verzoeker dat hij niet is komen opdagen voor het persoonlijk onderhoud van 4 juni 2016. De maatstaf van wat logisch is of niet moet echter herzien worden wanneer het over iemand gaat die een rouwproces doormaakt.

De paniecreactie die verzoeker er vervolgens toe bewogen heeft om naar Italië te reizen past binnen deze problematiek. Verzoeker wijst erop dat hij in Italië enkel zijn vingerafdrukken moest laten registreren. Hij had nooit de bedoeling om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Zoals bovenstaande informatie stelt is elk rouwproces uniek en is het belangrijk om hier respect voor te hebben. Dat verweerster zegt dat de houding van verzoeker laks en nonchalant is, komt voor verzoeker bijzonder kwetsend over.

Er dient in deze context op gewezen te worden dat een persoon zijn acties en intuïtie in grote mate beïnvloed worden door zijn levenservaring. Door objectieve informatie wordt bevestigd dat bij het maken van beslissingen, er steeds opmerkzaam moet worden omgegaan met eigen ervaringen en achtergronden. Verweerster houdt hier in haar bestreden beslissing allerm minst rekening mee.

"It has been suggested that decision-makers necessarily approach their tasks from the perspective of their own background and life experiences – asking themselves "what would I, or someone I know do in this situation? "However, such an approach may fail to take account the different life experiences, personal circumstances, and psychological responses of the applicant, and the extraordinary circumstances from which applicants have fled and are unwilling to return. An individual's subjective experiences of life influence his or her intuition or gut feelings. Consequently, if decision-makers rely on such feelings to evaluate the life experiences of applicants whose experiences are, by and large, alien to their own, these feelings are likely to be flawed. It may be normal for people to base their intuitive feelings and opinions about almost everything they encounter based on their own limited life experiences. There may be a tendency to believe statements because they are linked by logic or association to beliefs or preferences that the decision-maker holds, or that come from a trusted source. Indeed, some intuition may draw on skills and expertise acquired through repeated experience. Other intuition, by contrast, which may be subjectively indistinguishable from the first, may simply draw on limited life experience."

(stuk 19, UNHCR Beyond Proof, credibility assessment in EU Asylum Systems, p. 76, te consulteren via: <http://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>, verzoeker zet vet)

- Vrees voor de taliban

Verweerster meent in haar bestreden beslissing dat er geen geloof kan gehecht worden aan de bedreigingen van de taliban ten opzichte van verzoeker.

Verzoeker benadrukt dat zijn familie wel degelijk bedreigd werd door de Taliban doordat hijzelf als afvallige van de Taliban gezien werd. Verzoeker streed immers vroeger bij Hezb-e-Islami en vervolgens bij de Taliban. Hij wilde breken met dit verleden maar hij werd meermaals benaderd door de Taliban om zich opnieuw bij hen te voegen. Verzoeker weigerde dit en ontvluchtte Afghanistan.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:

'Ook de persoon die, alhoewel zelf geenszins politiek actief, aantoon dat zij of zij het slachtoffer wordt of dreigt te worden van een vervolging die duidelijk geïnspireerd is door politieke motieven, zou kunnen worden erkend. Het is evenmin noodzakelijk dat de asielzoeker zelf politiek is geëngageerd geweest om het voorwerp van vervolging uit te maken o.w.v. ras of van bepaalde sociale groep'

(Van Heule D., o.c., nr. 103 en R.v.St. nr. 66634, 9/6/1997, R.i.V. 1997, afl. 4,20).

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Verzoeker wordt in Afghanistan bedreigd door de taliban. Hij ging niet in op verschillende uitnodigingen van de taliban om zich bij hen aan te sluiten en bedreigden hierom zijn vader.

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Volgens de heersende rechtsleer:

"De asielzoeker zal moeten aannemelijk maken dat de autoriteiten op de hoogte zijn van zijn of haar politieke overtuiging of hem of haar een politieke overtuiging toeschrijven, dat die overtuiging door de

overheid niet wordt getolereerd; en dat zij of zij gezien de situatie in het land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging wegens die politieke overtuiging”

(Van Heule D., o.c., nr. 105).

“Traditioneel aanvaardde rechtspraak en rechtsleer dat deze onmogelijkheid het gevolg kan zijn van het actieve optreden door de overheden in het land van herkomst omdat zij de vervolgende partij zijn, of omdat zij de bescherming juridisch of feitelijk hebben opgeheven. Anderzijds kan zij voortvloeien uit het feit dat de overheid in de onmogelijkheid verkeert om bescherming te bieden, ook al zou zij dat willen”

(Van Heule D., o.c., nr. 106, zie ook Handbook on procedures and Criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, UNHCR 1979, reedited, Geneva, January 1992, nr. 97 - 100).

Uit objectieve informatie blijkt dat in Afghanistan de autoriteiten, rekening houdende met de algemene onveiligheidssituatie niet in de mogelijkheid zijn om bescherming te bieden aan individuen.

“According to SIGAR, Afghan security forces have ‘not yet been capable of securing all of Afghanistan and has lost territory to the insurgency’. Insecurity intensified in 2016 with the Taliban exerting its influence, even in areas ‘nominally under government control’. The number of districts under insurgent control increased during the last quarter of 2016, according to US authorities. In January 2017, US forces reported that approximately 57.2 % of the country’s 407 districts were under Afghan government control or influence, a decrease from the 63.4 % reported in August 2016 and a 15 % decrease since November 2015. SIGAR reported that the Taliban controlled 9 districts, 32 were under its ‘influence’ and 133 districts were ‘contested’. In January 2017, the Taliban claimed on its website to be in control of 41 districts. US forces identified the regions/provinces with the largest percentage of insurgent-controlled or influenced districts as Uruzgan (83.3 % of districts) and Helmand (57.1 %). Sources report that the effectiveness of Afghan forces remains highly dependent on international support to secure and retain control over territory and support operational capacity.”

(stuk 20, EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan, Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City, augustus 2017, te consulteren via:

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Afghanistan_IPA_August2017.pdf

Het huidige middel is gegrond.”

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker wijst erop dat hij een extra kwetsbaar profiel heeft omwille van het feit dat hij door zijn langdurig verblijf in het Westen de Westerse cultuur beheerst en Nederlands spreekt en meent dat de commissaris-generaal hiermee onvoldoende rekening heeft gehouden. Hij licht dit als volgt toe:

“Het is opvallend dat verweerster in de bestreden beslissing volledig voorbij gaat aan de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan en de hierin uitvoerig uitgewerkte ‘Potential Risk Profiles’.

Verweerster betwist niet dat verzoeker de taal kent en in de Westerse cultuur is ingebed. Verweerster stelt echter dat het de eigen keuze van verzoeker is geweest om in België te blijven en dat hij daardoor de taal en de cultuur kent. Verzoeker merkt op dat dit geen enkele afbreuk doet aan het feit dat hij gepercipieerd zal worden als verwesterd, wat hem een extra kwetsbaar profiel geeft. Verweerster hield onvoldoende rekening met dit element.

In haar meest recente Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 merkt UNHCR immers op dat individuen die gezien worden als verwesterd een specifiek kwetsbaar profiel hebben.

“1. Individuals Associated with, or Perceived as Supportive of, the Government and the International Community, Including the International Military Forces

AGEs are reported to systematically target civilians who are associated with, or who are perceived to be supporting the Afghan Government, Afghan civil society and the international community in Afghanistan, including the international military forces and international humanitarian and development actors. In

2015, UNAMA attributed 1,335 civilian casualties (790 deaths and 545 injured) to incidents of targeted killings or attempted targeted killings to AGEs, among which the Taliban claimed responsibility for 135 incidents causing 336 civilian casualties (168 deaths and 168 injured). The number of such casualties increased by 25 per cent from 2014 (716 deaths and 353 injured), while the number of Taliban-claimed incidents increased by 59 per cent. UNAMA also attributed 26 civilian casualties (17 deaths and nine injured) from 17 targeted and deliberate killing incidents to ISIS-affiliated groups in 2015. Among the primary targets of such attacks are national and local political leaders, government officials, teachers and other civil servants, off-duty police officers, tribal elders, religious leaders, women in the public sphere, civilians accused of spying for pro-government forces, human rights activists, humanitarian and development workers, and construction workers. On 22 April 2015, the Taliban announced that, as in previous years, the spring offensive would target government officials and others perceived as supportive of the government and the international community. Despite a stated intention by the Taliban to reduce civilian casualties, there are continued reports of the Taliban specifically targeting civilians and objects protected under international humanitarian law. In 2015 the Taliban admitted to causing civilian casualties in two incidents, but reportedly understated the full impact of these incidents on civilians. Apart from targeted killings, AGEs are also reported to use threats, intimidation, abductions and arson attacks to intimidate communities and individuals and thus extend their influence and control, targeting those who challenge their authority and ideas.

(...)

d) *Civilians Associated with or Perceived as Supportive of the International Military Forces*

AGEs have reportedly threatened and attacked Afghan civilians who work for the international military forces as drivers, interpreters or in other civilian capacities. There are also reports of AGEs targeting former employees of the international forces and the government.

(...)

i) *Individuals perceived as "Westernized"*

There are reports of individuals who returned from Western countries having been threatened, tortured or killed by AGEs on the grounds that they were perceived to have adopted values associated with these countries, or they had become "foreigners" or that they were spies for or supported a Western country. Returnees are reportedly often treated with suspicion by the local community as well as by State officials, leading to discrimination and isolation. Individuals who fall under other profiles, such as profile 1.e (humanitarian workers and development workers) and profile 1.i (women in the public sphere) may similarly be accused by AGEs for having adopted values and/or appearances associated with Western countries, and may be targeted for that reason."

(stuk 5, UNHCR, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan", 30 augustus 2018, p. 39 – 48)

Verzoeker werd door de Taliban gezien als een verrader. Het feit dat verzoeker reeds lange tijd in het Westen verblijft en dat hij de taal en de cultuur beheerst maakt van verzoeker duidelijk een risicoprofiel. Verzoeker loopt immers het gevaar aanzien te worden als een spion.

Objectieve informatie bevestigt dat terugkeerders een groot risico lopen.

"An Afghan man who sought refuge from the Taliban in the UK has been shot dead in his home town after being deported by the British government.

Zainadin Fazlie had lived in London with his wife, who had refugee status, and their four British-born children. But after committing a number of minor offences, the 47-year-old was sent back to Afghanistan after 16 years in Britain, despite threats to his life.

(...)

Mr Fazlie was deported to the Afghan capital Kabul. With no connections there and in a city with a faltering economy, he struggled to find work and decided to return to his home town.

His wife said that once he was there, it became difficult to maintain contact. She said he would tell her that if he came out from where he was, they were "going to kill him".

The family's solicitor, Nasir Ata of Duncan Lewis Solicitors, told *The Independent* he had received confirmation of the death. He said the family had an appeal hearing set for 28 September to bring him back, which they would have had a "good chance" of winning."

(stuk 21, *The Independent*, Afghan father who sought refuge in UK 'shot dead by Taliban' after being deported by Home Office, 13 september 2018, te consulteren via: <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/zainadin-fazlie-deport-home-office-taliban-afghanistan-shot-dead-refugee-a8536736.html>)

Het blijkt in de bestreden beslissing duidelijk dat verweerster onvoldoende rekening heeft gehouden met het risicoprofiel van verzoeker.

Huidig middel is bijgevolg gegrond.”

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden drie arresten van de Raad (stukken 2, 3 en 8), verschillende internationale rapporten en persberichten over de veiligheidssituatie en humanitaire situatie in Afghanistan en Kabul (stukken 4-7, 9-17 en 19-21) en een artikel over rouw en omgaan met verlies (stuk 18) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 7 februari 2019 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota bij met referenties naar het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van UNHCR van 30 augustus 2018.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met bijkomende internationale rapporten en persberichten over de veiligheidssituatie in Afghanistan (stukken 22-33) neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk

aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Met zijn derde verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker opnieuw te vrezen voor vervolging door de taliban en geeft hij aan dat zij zijn vrouw en zijn oom omwille van zijn problemen met hen hebben vermoord.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er onvoldoende gegevens voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, nu (i) hij zijn huidige asielaanvraag steunt op motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, (ii) het gegeven dat hij de cultuur en taal kent geen element is dat maakt dat hij nood heeft aan internationale bescherming zoals geformuleerd in het Verdrag van Geneve, (iii) de verschillende documenten die hij bij zijn derde asielaanvraag voorlegde niet bij machte zijn om zijn asielaanvraag te ondersteunen en (iv) zijn houding tegenover de asielprocedure niet verenigbaar is met het koesteren van een reële vrees voor vervolging.

Verzoeker betwist niet dat zijn huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. Verzoeker betwist evenmin dat zijn eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er aan zijn voorgehouden problemen met de Taliban geen geloof werd gehecht en dat de Raad bij arrest nr. 112 833 van 25 oktober 2013 deze beslissing bevestigde en overnam. Aangezien verzoeker in het kader van onderhavig derde verzoek om internationale bescherming volhardt in zijn eerder ongeloofwaardig geachte vluchtrelaas en -motieven,

meent ook de Raad dat van hem mag worden verwacht dat hij nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van zijn vorige asielpcedures incorrect is.

In het tweede middel van het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij dergelijke nieuwe elementen heeft bijgebracht, nu hij verklaarde dat zijn oom en echtgenote door de taliban werden vermoord omwille van zijn problemen met de taliban en dat hij ter staving hiervan een aangifte van een klacht bij de politie en het antwoord hierop heeft neergelegd. Deze stukken bevinden zich in het administratief dossier.

Met betrekking tot deze documenten wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Documenten kunnen echter enkel geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde.”

Gelet op deze motivering voert verzoeker in het tweede middel terecht aan dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om deze documenten *in concreto* te onderzoeken. De loutere vaststelling dat Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan brengt nog niet met zich dat aan de door verzoeker voorgelegde documenten helemaal geen bewijswaarde kan worden toegekend en met de motivering dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen, wordt het voor verzoeker onmogelijk gemaakt om nog nieuwe elementen voor te leggen die aantonen dat de uitkomst van zijn vorige asielpcedures incorrect was.

Wat betreft de door verzoeker op het CGVS voorgelegde klacht bij de politie oordeelt de Raad dat het loutere feit van het indienen van een klacht bij de politie niet aantoonst dat de feiten waarvan in het document dat naar aanleiding van de klacht werd opgesteld sprake is zich in werkelijkheid hebben voorgedaan. Relevanter acht de Raad het antwoord van de politie op de klacht. Dit document, dat zich in het administratief dossier bevindt, werd evenwel niet vertaald, zodat de Raad geen zicht heeft op de inhoud ervan.

De Raad wijst op artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen :

- a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;*
- b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;*
- c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;*
- d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;*
- e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren.”*

Deze verplichting tot gedegen onderzoek rust niet enkel op de commissaris-generaal doch tevens op de Raad. Het ontbreekt de Raad evenwel aan een eigen onderzoeksbevoegdheid. Het komt daarom aan de commissaris-generaal toe om na te gaan of uit het antwoord van de politie op de klacht die daar werd ingediend, kan blijken of er thans nieuwe elementen aanwezig zijn die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van verzoekers vorige asielpcedures incorrect was.

Bij het ontbreken van een dergelijk onderzoek wordt de Raad in de onmogelijkheid gesteld om te beoordelen of er in het kader van onderhavig derde verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen door verzoeker zijn voorgelegd die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van zijn vorige asielpcedures incorrect was.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 oktober 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN